

PATRIMONI A ESTUDI ► Tenir un alçat tridimensional de la Seu és una de parts que inclourà el treball del màster sobre restauració i anàlisi del patrimoni que fan dos estudiants de la Universitat de Bamberg, a Alemanya. Recentment han estat a Manresa per fer treball de camp

L'estudi d'una universitat alemanya sobre la Seu inclou fer-ne l'alçat en 3D per primer cop

► Lena Kunzmann i Leonhard Salzer, que fan el treball del màster a la Universitat de Bamberg sobre la restauració de la basílica manresana, expliquen que, «cada vegada que hi entrem, hi trobem coses noves o diferents que ens impressionen»

Gemma Camps

MANRESA

■ La Seu de Manresa s'ha convertit en objecte de desig dels estudiants. Com va avançar **Regió7**, la Universitat de Berlín fa un article sobre el valuós frontal florentí i la Universitat de Bamberg ha triat la basílica per protagonitzar el treball d'un màster sobre restauració i anàlisi del patrimoni. Entre d'altres, aquest darrer estudi servirà per tenir un alçat en tres dimensions del temple. És la primera vegada que se'n farà un.

Els autors de la recerca del màster són Lena Kunzmann, que ha estudiat Disseny d'Interiors, i Leonhard Salzer, que ha fet Història. Recentment, entre el 5 i el 15 de gener passat, han estat a Manresa per fer-hi treball de camp.

A banda de fer alçats en dues i tres dimensions de la Seu i de fer la comparació dels resultats amb la documentació gràfica del projecte que es guarda d'un dels seus arquitectes -Alexandre Soler i March, en la seva recerca analitzen els materials constructius anteriors i posteriors a les diferents restauracions del temple (pedres i morters). En resum, es tracta de repassar la història de la restauració de la basílica manresana, que encara avui continua -amb el conveni del 2017 s'estan fent un tram de mur, una contrafort i quatre terrats de la façana sud- i que és imprescindible per conservar-la. En la seva estada a Manresa han parlat amb l'arquitecte i l'aparellador de les obres, Jaume Soldevila fill i pare, respectivament.

El tutor del projecte dels dos estudiants és Àngel Menargues, que està fent el doctorand d'arquitectura i restauració de la Universitat de Bamberg en l'especialitat d'arqueologia d'edificis. A la tesi, Menargues porta a terme un estudi comparatiu de les restauracions i rehabilitacions a final del segle XIX i principi del XX de les catedrals i basíliques d'origen gòtic en terres catalanes i espanyoles.

Considerant que les esglésies i catedrals d'Alemanya ja estan molt estudiades, Menargues va pensar que seria interessant que els dos estudiants triessin un edifici de fora i els va proposar la Seu de Manresa. El màster té una durada de dos anys i el projecte, de sis mesos. El van començar l'octubre passat i l'acabaran l'abril. Un

Leonhard Salzer i Lena Kunzmann a l'exterior de la basílica de la Seu

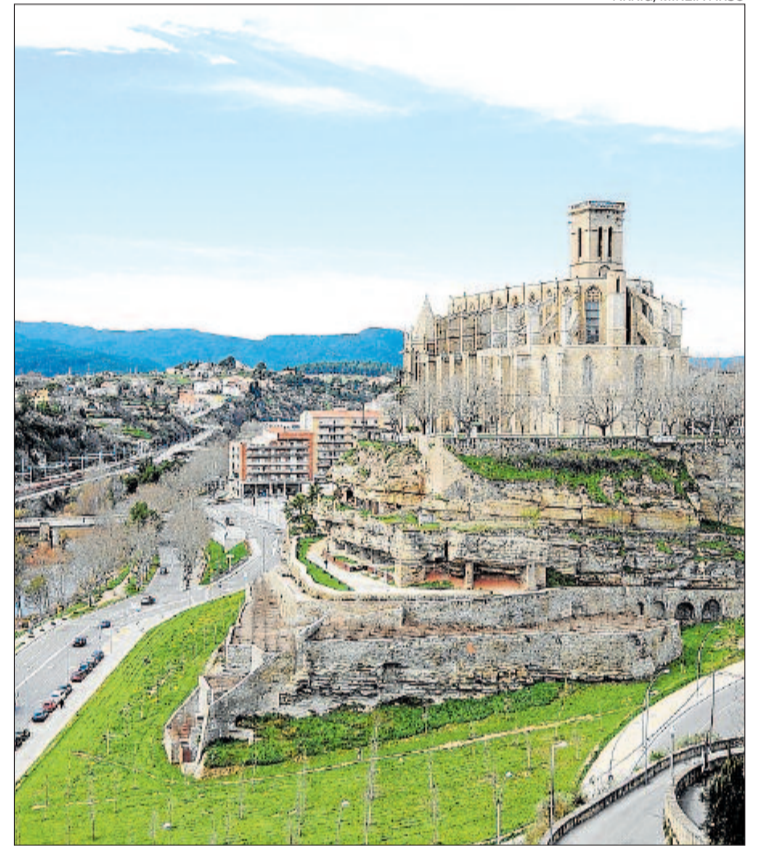
cop finalitzat, la intenció del seu tutor és citar la recerca de Kunzmann i Salzer en la seva tesi doctoral, i no descarta ampliar-la desplaçant-se ell mateix a Manresa, segons ha informat a la gestora de la Seu, Mete Codinach. A més a més, la Universitat de Bamberg ha organitzat un projecte de recerca centrat en les restauracions del patrimoni medieval que inclourà les tesis doctorals i treballs de màster com és el cas dels citats.

«És molt emocionant!»

Els dies que van passar a Manresa fent treball de camp, en la que va ser la seva segona estada a la capital del Bages després de la que hi van fer l'octubre passat, **Regió7** va poder parlar amb Lena Kunzmann i Leonhard Salzer. Ella va reconèixer que no coneixia la Seu -només n'havia vist algunes fotografies a Internet- i que, quan la va veure en viu i en directe, «vaig quedar molt impressionada». El seu company hi va afegir «la importància que té el monument dins del gòtic català». Tos dos van coincidir que, «cada vegada que hi entrem, hi trobem coses noves o diferents que ens impressionen. Seria molt difícil dir quina ens ha impressionat més que l'altra. És molt emocionant!». Al marge dels motius exposats anteriorment,

Transcriure els llibres d'obra, una assignatura pendent

► Reivindicar la Seu de Manresa mitjançant treballs de recerca com els de les dues universitats alemanyes és quelcom que podria donar molts fruits. Una de les assignatures que encara hi ha pendents, per exemple, és la publicació de la documentació relativa al temple, els coneguts com llibres d'obres, que són els que recullen el dia a dia constructiu de la basílica. Fer-ne la transcripció fil per randa seria una eina formidable per conèixer-ne de primera mà totes les fases constructives. D'altra banda, malgrat que alguns dels llibres publicats sobre el temple i el seu patrimoni ja n'han recollit de molt completes, tampoc no hi ha una bibliografia exhaustiva de tot el que ha anat sortint publicat sobre la Seu al llarg dels anys.

Una bonica imatge de la basílica de la Seu des del cim del Puigcardener

van comentar que el seu tutor «ens va proposar la Seu perquè era possible treballar tot el tema de la restauració en només sis mesos. Si ho compares, per exemple, amb la catedral de Lleó o amb la de Toledo, era possible fer-ho».

Sobre la informació aplegada, Salzer va explicar que s'havien centrat en «tres fases de restauració. La primera, que és a les finestres; la segona, als arcbotants i també a la façana sud, i la tercera, al baptisteri i el porxo de Soler i March». Per fer el treball, van visitar l'Arxiu de Manresa i el de Vic. També van buscar informació a la biblioteca i van consultar l'obra sobre el temple publicada per Joaquim Sarret i Arbós i Josep Maria Gasol i Almendros.

L'article sobre el frontal

Pel que fa a l'article sobre el valuós frontal florentí, un dels pocs frontals d'altar gòtic conservats de l'època (s. XIV), la gestora de la Seu informa que l'estan redactant Sven Jakstat, de la Universitat Lliure de Berlín, i Adrian Bremskamp, de la Biblioteca Hertziana de l'Institut Max-Planck d'Història de l'Art, amb la previsió que surti publicat a final de primavera o principi d'estiu. Per fer-lo, «ens van demanar fotografies del frontal i, com que no en teníem de de-

tall, ens van proposar enviar un fotògraf, però, finalment, vam decidir aprofitar l'obertura del frontal per encarregar al fotògraf que venia a fer les fotos científiques tota la llista d'imatges i detalls que necessiten per a l'article». El text resultant tractarà sobre l'obra, la seva història, el taller on es va fer i la seva importància.

El tapís, guardat en un armari a l'espai que fa de museu de la Seu, es va destapar sencer el mes passat per tal que experts del Centre de Restauració de Béns Mobles n'agafessin mostres i hi fessin fotografies a tort i a dret -incloses les destinades a l'estudi alemany- per analitzar-lo sense moure'l de lloc. Com va informar aquest diari, l'objectiu de la parròquia i de la Generalitat és que la peça quedi exposada enguany en un lloc adequat i segur de la basílica coincidint amb què Manresa és Capital Cultural catalana 2018.

Potenciar l'estudi del temple

Codinach comenta que «ens encantaria exposar el que han descobert i aprofundit» els dos estudiants un cop acabats, i que «la línia de projectes i estudis sobre la basílica és una de les que volem potenciar perquè ens permetrà conèixer i donar a conèixer la Seu amb més profunditat».